

FICCIO HISTÒRICA

TV3 prepara una sèrie sobre la comtessa que va manar 40 anys

Ermessenda va enfrontar-se al seu fill per mantenir-se al poder

Laia Marull interpreta Ermessenda. L'acompanyen en el repartiment Lluís Homar, Rosa Renom i Julio Manrique, entre d'altres. TVC

Una de les dones més poderoses de la Catalunya medieval, Ermessenda de Carcassona, protagonitza la nova minisèrie de dos capítols que prepara TV3 i que podrem veure d'aquí unes setmanes.

LAIA ALTARRIBA

BARCELONA. "Ermessenda de Carcassona va governar tota sola durant 40 anys el segle X, però és una gran desconeguda perquè l'han esborrada, perquè la història s'ha construït basant-se en els homes que han manat". D'aquesta manera la guionista Mercè Sarrias explica qui és la protagonista de la nova minisèrie que prepara TV3 i per què és interessant aquest personatge.

Sarrias, juntament amb Núria Furió, ha escrit el guió d'aquesta superproducció (com la qualifiquen des de TV3) que dirigeix Lluís Maria Güell i que ja s'ha rodat. Aviat estarà a punt per a l'estrena, tot i que encara no hi ha data fixada.

La protagonista va ser comtessa de Barcelona, Girona i Osona, un poder que va mantenir per sobre de tot i que fins i tot la va portar a enfrontar-se amb el seu fill i el seu nét. Però d'Ermessenda i de la seva època hi ha poca documentació, cosa que ha permès als guionistes "molt de marge per crear una gran història sense haver de ser fidels a uns fets massa concrets".

La iniciativa d'explicar aquesta història va sorgir de la productora Ovideo. La cap de coproduccions de

TV3, Susanna Jiménez, recorda que els van fer arribar un guió que els va semblar "espectacular". I és per això que van decidir implicar-s'hi.

Iniciativa de les productores

Jiménez també explica que, tal com ha succeït amb Ermessenda, la majoria de minisèries històriques han estat una iniciativa de productores externes: "Rebem un munt de propostes per desenvolupar de les productores, i el que fem és valorar-les i estudiar la possibilitat de coproduir-les. I si ens agrada ens hi posem".

Si des de Televisió de Catalunya aposten per aquest gènere és per-

Produccions de dos capítols
Minisèries històriques

● **Arnau**

La precursora va ser *Arnau*, producció que TV3 va emetre en cinc capítols el 1994. La sèrie va ser rodada en pel·lícula cinematogràfica i, en bona part, en escenaris naturals catalans i aragonesos.

● **Serrallonga**

El 2008 TV3 es va implicar en una superproducció per narrar en dos capítols la vida del llegendari bandoler. La preestrena es va fer en un cinema barceloní.

● **La Mari**

TV3 va decidir apropar més en el temps les seves produccions històriques i va participar en aquesta minisèrie de dos capítols que narrava la vida d'una immigrant andalusa a Catalunya. Més tard en va produir una segona temporada, també de dos capítols.

● **Les veus del Pamanó**

La més recent de les minisèries situades en el passat és una adaptació de la novel·la homònima de Jaume Cabré. De dos capítols, s'ambienta en la dura postguerra al Pallars Sobirà.

què combina diversos elements que Susanna Jiménez està convençuda que interessin als espectadors: "Giren al voltant de la vida personal d'un personatge que va existir en el passat, però també ho barregem amb elements de ficció, i tot plegat permet donar a conèixer una part de la història del país".

I el criteri que apliquen per decidir si es llancen a una nova producció és "tenir una bona història, un bon personatge i que estigui desenvolupada amb un bon guió".

És per això que d'aquí unes quantes setmanes *Ermessenda* arribarà a la graella de TV3. —

TVE s'hi posa amb Isabel de Castella

Si TV3 aposta per divulgar la història del país a partir de la ficció, TVE ha anunciat que també està preparant una producció que mira al passat a partir de la vida d'una dona, tot i que no va tan enrere i que en aquest cas se centra en un personatge castellà: Isabel I de Castella, la que acabaria esdevenint la Catòlica. La producció ja té nom: *Isabel, mi reina*.

Televisió Espanyola ha anunciat que de moment té en ment una primera temporada de 13 capítols narrant la joventut de la futura reina i el seu paper en la cort castellana com a neboda del rei Enric IV. En aquest context, els espectadors podran veure la guerra civil contra

els partidaris de la seva rival, Juana la Beltraneja, i també les relacions i interessos que van anar teixint el seu matrimoni amb Ferran II d'Aragó.

Tot i que de moment estan en preparació només els primers 13 episodis, la sèrie està concebuda com una història que duri quatre temporades i tingui 52 capítols. Però de moment només està compromesa la primera entrega de capítols, i està previst que en funció de la resposta del públic es rodin i emetin les següents temporades.

La idea de la nova sèrie va ser de la productora Isla TV, tot i que finalment qui s'encarregarà de tirar-la endavant és Diagonal TV.

críticatv

Una gala plena de descàrregues

MÒNICA PLANAS

L'inici de la gala dels Goya va ser immillorable: un muntatge acurat i molt ben elaborat que simultaniejava una ficció de Buenafuente amb escenes de diferents pel·lícules espanyoles i creava una nova història surrealista i divertida. Tot i els nervis inicials de Buenafuente, el *showman* va estar esplèndid: la seva naturalitat el fa únic. No declama. Explica i comunica. El seu to treu transcendència a un acte que si te'l prens amb solemnitat es torna ridícul. No fa patir i saps que, si cal, té recursos per improvisar. No li va gran l'escenari ni la pantalla se li fa petita.

La gala va anar decaient, amb agraïments massa llargs i un guió treballat però irregular. Les bromes sobre les descàrregues il·legals d'internet van ser el ferro roent de la gala. Van jugar bé el factor sorpresa amb un espectacle musical impecable protagonitzat per Luis Tosar. I Santi Millán podria anar demanant que algun dia li deixin fer un paper que no sigui el de *sex symbol*.

El vídeo d'homenatge als difunts va ser etern (54 traspassats ens fan pensar que ha estat un any negre per al cinema espanyol) i la realització va crear morts de primera i de segona. Amb alguns veïem la pantalla de tan lluny al fons de la sala que no llegíem ni qui eren.

Buenafuente fins i tot va ser elegant titllant d'imbècil el pocapena de Jimmy Jump, que s'aprofita d'un fals esperit de país per buscar la fama més tronada. Va trencar un moment emotiu per fer el ridícul dalt l'escenari recitant el trist currículum de saltimbanqui arruïnat.

La realització va ser excel·lent sobretot a l'hora de mostrar les reaccions de la platea (No vam perdre detall de Sinde). Un encert el *running gag* de matar Buenafuente cada any, a cada fi de festa. Que el rematin tantes vegades com vulguin, però, sisplau, que l'Acadèmia li atorgui més vides que les que té un gat.

Perquè els bons mestres de cerimònies escassegen i no es poden baixar d'internet.

críticaxarxes

Som els nostres mòbils

ALBERT CUESTA

TWITTER: @ALBERTCUESTA

El vespre passat, en un bar determinat del Raval, hi havia molts congressistes alemanys amb iPhone, mentre que durant el dia els usuaris d'Android es van concentrar al palau 8 de la Fira, on hi devia haver alguna cosa que els interessava especialment. Ho sé perquè ho vaig veure en temps real amb HeatMWC, una aplicació gratuïta (<http://heatmwc.com>) per als telèfons mòbils de moda amb la qual Google va fer ahir exhibició de potència en el seu primer Mobile World Congress.

HeatMWC és tecnològicament fascinant, perquè combina la connexió permanent a internet amb el geoposicionament del terminal, les relacions mitjançant les xarxes socials de consum i professionals, la cartografia en temps real i també la segmentació de perfils personals.

Però també és socialment inquietant, perquè ens posa cara a cara amb la quantitat d'informació sobre nosaltres que posem a l'abast de manera no sempre del tot conscient. Google no enganya i el programa es presenta reconeixent: "Fa deu anys que parlem de la publicitat al mòbil; ara us demostrem el que es pot arribar a fer".

